

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 405/2014-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti DOLIS s. r. o., Grösslingová 45, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Ivanom Bojnom, Advokátska kancelária, Levárska 11, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 126/2011 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti DOLIS s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 126/2011 p o r u š e n é b o l i .

2. Obchodnej spoločnosti DOLIS s. r. o., priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti DOLIS s. r. o., trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ing. Ivana Bojnu, Levárska 11, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti DOLIS s. r. o., Grösslingová 45, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Ivanom Bojnom, Advokátska kancelária, Levárska 11, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 126/2011.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla:

«Sťažovateľ dňa 5. 8. 2011 podal na Okresnom súde Bratislava I... návrh na vydanie platobného rozkazu (26Rob/166/2011), ktorým sa voči odporkyni: ██████████... domáhal zaplata 897,26 € s príslušenstvom. Uvedená suma predstavuje úroky

z omeškania vyplývajúce z dlhodobého neuhrádzania úhrad za tlač časopisu, ktorú pre odporkyňu zabezpečoval sťažovateľ...

Súdny poplatok sťažovateľ zaplatil dňa 18. 8. 2011.

Súd však platobný rozkaz – z nám neznámych dôvodov – nevydal a veci bola pridelená sp. zn. 25Cb 126/2011. Keď po vyše pol roku od úhrady súdneho poplatku neprichádzalo zo strany súdu k žiadnemu posunu v spore, sťažovateľ dňa 8. 3. 2012 adresoval súdu žiadosť o vytýčenie prvého pojednávania.

Dňa 20. 4. 2012 mu však bolo doručené uznesenie súdu, ktorým ho vyzval na doplnenie návrhu na začatie konania o dátum narodenia odporkyne. V reakcii na túto výzvu sme dňa 23. 4. 2012 podali na súde odpoveď, v ktorej sme namietali, že tento údaj nebol sťažovateľovi známy a že nejde o obligatórnu náležitosť návrhu na začatie konania.

Dňa 30. 10. 2012 adresoval sťažovateľ predsedníčke súdu sťažnosť na postup súdu, ktorú táto vo svojej odpovedi zo dňa 8. 11. 2012 vyhodnotila ako dôvodnú.

Dňa 6. 3. 2013 bolo sťažovateľovi doručené vyjadrenie odporkyne, na ktoré reagoval svojím vyjadrením zo dňa 21. 3. 2013.

Na 1. 3. 2013 bolo vytýčené prvé pojednávanie, to sa však neuskutočnilo. Ďalší termín bol vytýčený na 19. 6. 2013, ani k tomuto pojednávaniu však nedošlo, keďže právna zástupkyňa odporkyne sa ospravedlnila z dôvodu práceneschopnosti, čo súd akceptoval. V snahe o zabránenie navyšovaniu trov konania sme aj my v reakcii na ospravedlnenie zo strany právnej zástupkyne odporkyne doručili súdu ospravedlnenie, spolu so žiadosťou o čo najskoršie možné vytýčenie nového termínu pojednávania.

Dňa 8. 11. 2013 sme na súde podali ďalšiu žiadosť o vytýčenie pojednávania, nášmu návrhu však nebolo do dnešného dňa vyhovené.

Od zaplatenia súdneho poplatku sťažovateľom je to už viac ako 31 mesiacov a výsledok tohto sporu je – bez akéhokoľvek zavinenia navrhovateľa – v nedohľadne, a to aj napriek tomu, že dňa 8. 11. 2012 vtedajšia podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava I [REDACTED] vo svojej odpovedi na sťažnosť v tejto istej veci konštatovala, že „konanie... je poznačené zbytočnými prietahmi a že pristúpila k priebežnému sledovaniu veci až do jej právoplatného skončenia,“ a že v prípade potreby „zabezpečí vykonanie

potrebných opatrení na to, aby k vzniku ďalších prietahov v konaní zo strany súdu nedošlo“...

Ochrana právam sťažovateľa tak doteraz nebola zo strany súdu riadne poskytnutá a jeho nečinnosťou dochádza k porušovaniu ústavných práv sťažovateľa...

K súdnym prietahom pritom, podľa nášho názoru, nedochádza v dôsledku zložitosti tohto sporu, keďže konanie sa nevyznačuje mimoriadnou skutkovou ani právnou náročnosťou. V zásade ide len o zaplatenie úrokov z omeškania sťažovateľovi, ktorý sa rozhodol si tento svoj nárok uplatniť na súde z dôvodu dlhodobého oneskoreného uhrádzania faktúr za tlač časopisu zo strany odporkyne.

Pokiaľ ide o správanie samotného sťažovateľa v priebehu konania, sme presvedčení, že mu nie je čo vytknúť, nakoľko sťažovateľ bol ochotný a pripravený zúčastniť sa oboch nariadených pojednávaní, ktoré sa ale neuskutočnili, ako aj včas reagoval na výzvy súdu. Taktiež dvakrát žiadal o vytyčenie pojednávania a upozorňoval, že nekonaním súdu dochádza k porušovaniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, čím sa snažil prispieť k urýchleniu a účelnému vedeniu konania a v konečnom dôsledku k spravodlivému rozhodnutiu.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že k prietahom v konaní nedochádza v dôsledku správania sa sťažovateľa, ani v dôsledku zložitosti veci, ale v dôsledku nečinnosti Okresného súdu Bratislava I...»

Sťažovateľka priznanie finančného zadosťučinenia odôvodnila majetkovou i nemajetkovou ujmom, ktorá jej nekonaním okresného súdu bola spôsobená. Vyčíslila ju sumou 1 000 €.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa spoločnosti DOLIS s. r. o. podľa či 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb 126/2011 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb 126/2011 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi spoločnosti DOLIS s. r. o. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 000 €, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľovi spoločnosti DOLIS s. r. o. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 340,90 €, ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť sťažovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Ing. Ivana Bojnu, a to do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Po prijatí časti sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 26. augusta 2014 a opakovane 28. októbra 2014 predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Predsedníčka okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrila k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3550/2014 z 5. novembra 2014 doručeným ústavnému súdu 13. novembra 2014, v ktorom chronologicky popísala doterajší priebeh konania a ďalej uviedla:

«Vzhľadom na časový odstup jednotlivých úkonov súdu vykonaných v namietanej veci a samotnú celkovú dĺžku súdneho konania je možné konštatovať, že konanie namietanej veci je poznačené zbytočnými prieťahmi.

Vyššie uvedené prieťahy v konaní som po vykonanom, šetrení vyhodnotila ako objektívne, ku vzniku ktorých došlo v dôsledku súdneho oddelenia zákonnej sudkyne „25Cb“.

Ako je uvedené v chronológii úkonov, vo veci samej bol dňa 15.10.2014 vyhlásený rozsudok. Vec nie je doposiaľ právoplatne skončená z dôvodu plynutia lehoty účastníkom na podanie odvolania.

Na základe uvedeného si dovoľujem Ústavný súd Slovenskej republiky požiadať, aby v prípade, ak dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov bolo porušené, vzal do úvahy vyššie uvedené skutočnosti hodnotu predmetu sporu, a aby sťažovateľom nimi uplatnené finančné zadosťučinenie v plnej výške nepriznal.»

Predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu zároveň oznámila, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Právny zástupca sťažovateľky k vyjadreniu okresného súdu zaujal toto stanovisko:

«1. V chronológii sporu tak, ako to vymenúva predsedníčka OS BA I, si dovoľujeme poukázať na výzvu súdu zo dňa 9. 3. 2012 na doplnenie návrhu na začatie konania o dátum narodenia odporkyne. V reakcii na túto výzvu sme dňa 23. 4. 2012 podali na súde odpoveď, v ktorej sme namietali, že tento údaj nebol sťažovateľovi známy, a že nejde o obligatórnu náležitosť návrhu na začatie konania, ktorú tak od nás súd žiadal bez zákonného dôvodu. Vzhľadom na to, že súd nás už opakovane na doplnenie návrhu nevyzýval, máme tento úkon súdu za neefektívny a spôsobujúci prieťahy v konaní.

2. Súdne pojednávanie konané dňa 23. 5. 2014 bolo odročené na neurčito s tým, že stranám bola zo strany súdu poskytnutá 60-dňová lehota na doplnenie dokazovania, a to na žiadosť odporkyne, ktorá chcela na podporu svojich tvrdení predvolať svedkov (pozri s. 2 zápisnice zo dňa 23. 5. 2014 – vyjadrenie PZ odporkyne). Sťažovateľ reagoval promptne svojím vyjadrením zo dňa 29. 5. 2014, že žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemá, odporkyňa svoje návrhy na doplnenie dokazovanie nepredložila. V predvolaní na predmetné pojednávanie bola odporkyňa, zastúpená advokátkou, poučená v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a preto odporkyňa mala mať návrhy na doplnenie dokazovania pripravené už na uvedenom pojednávaní; z uvedeného dôvodu nemal súd, podľa nášho názoru, pojednávanie odročovať a zbytočne tak predlžovať konanie.

3. Naďalej trváme na nami uplatnenej výške finančného zadosťučinenia prestážovateľa v sume 1 000 €, a to z dôvodu, že „nadmerná zataženosť súdneho oddelenia zákonnej sudkyne 25 Cb,“ ako to uviedla predsedníčka OS BA I, nezbavuje štát zodpovednosti za prieťahy v súdnom konaní (nálezy Ústavného súdu SR II. ÚS 40/97 a III. ÚS 17/02), ako aj s ohľadom na celkovú dĺžku súdneho konania (od zaplatenia

súdneho poplatku do rozhodnutia súdu vo veci samej uplynulo 37 mesiacov), čo nakoniec uznala vo svojom vyjadrení aj predsedníčka OS BA I. Uvedenú sumu nepovažujeme za neprimeranú tiež vzhľadom na náklady, ktoré sťažovateľovi vznikli nekonaním súdu, a ktoré musel vynaložiť za účelom, aby bol jeho spor v primeranej lehote prejednaný (najmä náhrady advokátovi za odpoveď na neodôvodnenú výzvu súdu podľa bodu 1 tohto vyjadrenia, za spísanie sťažnosti na postup súdu – zo dňa 30. 10. 2012 a výziev na nariadenie súdneho pojednávania – zo dňa 8.3.2012 a 8. 11.2013).

Vzhľadom na to, že dňa 15. 10. 2014 OS BA I rozhodol vo veci samej a toto rozhodnutie nadobudlo dňa 14. 11. 2014 právoplatnosť, berieme našu sťažnosť v časti týkajúcej sa prikázania Okresnému súdu Bratislava I konať bez zbytočných prieťahov späť!»

Právny zástupca sťažovateľky súčasne oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a zo súvisiaceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 25 Cb 126/2011 ústavný súd zistil tieto skutočnosti o doterajšom priebehu napadnutého konania:

Dňa 5. augusta 2011 bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania. Bol zaevidovaný pod sp. zn. 26 Rob 166/2011.

Dňa 18. augusta 2011 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu.

Dňa 9. marca 2012 okresný súd uznesením sp. zn. 25 Cb 126/2011 vyzval sťažovateľku, aby v lehote 15 dní doplnila návrh na začatie konania – označila odporkyňu, jej dátum narodenia (právny zástupca sťažovateľky prevzal výzvu 20. apríla 2012).

Dňa 23. apríla 2012 právny zástupca sťažovateľky oznámil, že žiadaný údaj o odporkyňi mu nie je známy.

Dňa 26. júla 2012 okresný súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 30 dní.

Dňa 10. decembra 2012 odporkyňa doručila vyjadrenie k žalobe.

Dňa 25. januára 2013 okresný súd zaslal vyjadrenie odporkyne sťažovateľke na vyjadrenie v lehote 15 dní (právny zástupca prevzal zásielku 6. marca 2013).

Dňa 18. júna 2013 právna zástupkyňa odporkyne ospravedlnila neúčast na pojednávaní nariadenom na 19. jún 2013 z dôvodu práceneschopnosti. Túto skutočnosť oznámila aj právnomu zástupcovi sťažovateľky.

Dňa 19. júna 2013 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 23. mája 2014 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito na doplnenie dokazovania.

Dňa 15. októbra 2014 okresný súd rozhodol rozsudkom. Právoplatnosť nadobudol 14. novembra 2014.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne

prerokovala bez zbytočných prieťahov, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Vychádzajúc z predmetu namietaného konania, ktorým je rozhodovanie „o úrokoch z omeškania vyplývajúce z dlhodobého neuhrádzania úhrad za tlač časopisu“, ústavný súd konštatuje, že z právneho hľadiska ide o vec, ktorá patrí k štandardnej

rozhodovacej agende okresných súdov. Vec nemožno považovať za právne ani fakticky zložitú.

2. Správanie sťažovateľky nemalo negatívny vplyv na dĺžku konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, bol postup okresného súdu. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v primeranom čase (m. m. napr. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd zhodne s predsedníčkou okresného súdu konštatuje, že postup konajúceho súdu v napadnutom konaní je od jeho počiatku poznačený viacerými dlhšími obdobiami nečinnosti. Z celkovej doby konania 38 mesiacov v období 32 mesiacov okresný súd neurobil žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu veci.

S poukazom na túto skutočnosť ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že napadnuté konanie právoplatne skončilo 14. novembra 2014 a sťažovateľka sťažnosť v časti petitu, v ktorej navrhla uložiť okresnému súdu povinnosť

konať vo veci ďalej bez zbytočných prieťahov, zobrala späť, túto povinnosť okresnému súdu neuložil.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva alebo slobody boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Keďže ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľka sa domáhala priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 000 €, čo odôvodnila tým, že *„vzhľadom na celkovú dĺžku konania a na stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza v dôsledku toho, že konanie dodnes nebolo právoplatne ukončené. Pri výpočte uvedenej sumy sme zohľadnili aj hodnotu pohľadávky sťažovateľa, náklady, ktoré sťažovateľovi vznikli (ne)konaním súdu (najmä náhrady advokátovi za spísanie sťažnosti na postup súdu a výziev na nariadenie súdneho pojednávania), ako aj čas, ktorý sťažovateľ musí venovať riešeniu tohto stále neuzatvoreného sporu a ktorý by mohol využiť zmysluplnejšie.“*. Vo vyjadrení z 26. novembra 2014 ešte doplnila: *„Uvedenú sumu nepovažujeme za neprimeranú tiež vzhľadom na náklady, ktoré sťažovateľovi vznikli nekonaním súdu, a ktoré musel vynaložiť za účelom, aby bol jeho spor v primeranej lehote prejednaný (najmä náhrady advokátovi za odpoveď na neodôvodnenú výzvu súdu podľa bodu 1 tohto vyjadrenia, za spísanie sťažnosti na postup súdu – zo dňa 30. 10. 2012 a výziev na nariadenie súdneho pojednávania – zo dňa 8.3.2012 a 8. 11.2013).“*

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného

zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľke, prihliadajúc na okolnosti uvedeného prípadu (najmä na jeho dĺžku, povahu a dôvody zbytočných prieťahov spôsobených okresným súdom, ako aj skutočnosť, že predmetom sporu je 897,26 €), sumu 500 € (bod 2 výroku tohto nálezu). Táto suma zohľadňuje dĺžku zbytočných prieťahov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľky s ohľadom na pretrvávajúci stav právnej neistoty vo vzťahu k ňou uplatneným majetkovým právam. Ich ochrany sa na okresnom súde domáhala pred viac ako deviatimi rokmi bez dosiahnutia konečného právoplatného rozhodnutia vo veci.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. Ing. Ivanom Bojnom. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľka bola vo veci úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom.

Podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby poskytnuté v roku 2014 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti) po 134 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky), čo spolu s režijným paušálom 2 x 8,04 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 284,08 €. Odmena právnenému zástupcovi za poskytnuté právne

služby v konaní pred ústavným súdom bola zvýšená o 20 % z titulu dane z pridanej hodnoty. Celkovo teda predstavuje sumu 340,90 €.

Keďže namietané konanie právoplatne skončilo ešte 14. novembra 2014, ústavný súd sťažovateľke úhradu za tretí úkon (vyjadrenie doručené 2. decembra 2014) nepriznal.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2015